

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA I PER A LES ADMINISTRACIONS TERRITORIALS

914 *Reial decret 39/2017, de 27 de gener, pel qual es modifica el Reial decret 102/2011, de 28 de gener, relatiu a la millora de la qualitat de l'aire.*

El Reial decret 102/2011, de 28 de gener, relatiu a la millora de la qualitat de l'aire, defineix i estableix objectius de qualitat de l'aire per als contaminants atmosfèrics amb més incidència en la salut de les persones i en el medi ambient. A més, regula l'avaluació, el manteniment i la millora de la qualitat de l'aire, amb l'establiment de mètodes i criteris comuns d'avaluació. D'altra banda, determina la informació que s'ha d'intercanviar entre les administracions públiques per complir el deure d'informació a la Comissió Europea, així com la informació que s'ha de posar a disposició del públic. Tot això de conformitat amb el que estableixen la Directiva 2008/50/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 21 de maig de 2008, relativa a la qualitat de l'aire ambient i a una atmosfera més neta a Europa, i la Directiva 2004/107/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de desembre de 2004, relativa a l'arsènic, el cadmi, el mercuri, el níquel i els hidrocarburs aromàtics policíclics en l'aire ambient.

A partir de l'experiència adquirida en l'aplicació de totes dues directives, es va constatar la necessitat de clarificar i completar els criteris per garantir la qualitat adequada de l'avaluació de la qualitat de l'aire. També era necessari revisar els criteris d'ubicació dels punts de mesurament i adaptar els mètodes de referència per al mesurament d'alguns contaminants, així com actualitzar els objectius de qualitat de les dades i els mètodes de referència per al mesurament dels contaminants que regula la Directiva 2004/107/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de desembre de 2004.

Tenint en compte aquestes circumstàncies, la Comissió Europea va adoptar la Directiva 2015/1480, de 28 d'agost de 2015, per la qual es modifiquen diversos annexos de les directives 2004/107/CE i 2008/50/CE del Parlament Europeu i del Consell, en els quals s'estableixen les normes relatives als mètodes de referència, la validació de dades i la ubicació dels punts de mesurament, per a l'avaluació de la qualitat de l'aire ambient. Les modificacions esmentades s'han d'incorporar, per tant, al nostre ordenament jurídic.

A més, a l'hora de transposar la Directiva 2004/107/CE, relativa a l'arsènic, el cadmi, el mercuri, el níquel i els hidrocarburs policíclics en l'aire ambient, la recomanació expressada a l'article 4.9 de mesurament de mercuri gasós divalent i particulat es va traduir a l'article 4.6 del ja derogat Reial decret 812/2007, de 22 de juny, sobre avaluació i gestió de la qualitat de l'aire ambient en relació amb l'arsènic, el cadmi, el mercuri, el níquel i els hidrocarburs aromàtics policíclics com una obligació, que es va mantenir a l'hora de redactar el Reial decret 102/2011, de 28 de gener. El present Reial decret modifica aquesta qüestió, tenint en compte que les mesures de l'estratègia del Programa concertat de seguiment i d'avaluació del transport a gran distància dels contaminants atmosfèrics a Europa per als anys 2010-2019 tampoc estableixen l'obligació esmentada.

Aquest Reial decret també corregeix un error en la transposició de la Directiva 2008/50/CE, consistent en la confusió entre i-Hexà i i-Hexè comesa a l'apartat II de l'annex XI. A més, es concreten les competències del Ministeri d'Agricultura i Pesca, Alimentació i Medi Ambient, a través de l'Agència Estatal de Meteorologia, pel que fa a informació sobre la superació dels llindars establerts a les estacions de mesurament sota la seva gestió.

D'altra banda, la Decisió d'execució 2011/850/UE de la Comissió, de 12 de desembre de 2011, per la qual s'estableixen disposicions per a les directives 2004/107/CE i 2008/50/CE del Parlament Europeu i del Consell en relació amb l'intercanvi recíproc d'informació i la notificació sobre la qualitat de l'aire, aplicable a partir de l'1 de gener de 2014, introdueix un nou sistema d'intercanvi d'informació. Aquesta Decisió unifica els diferents fluxos

d'informació existents fins llavors en un únic flux de dades, per al seu tractament automàtic i la seva adaptació al temps real. Una part dels canvis esmentats també s'han reflectit en el present Reial decret, atès que afecten els terminis de remissió de la informació a la Comissió Europea.

Finalment, es preveu que el Ministeri d'Agricultura i Pesca, Alimentació i Medi Ambient elabori un Índex nacional, que permeti informar el públic d'una manera clara sobre la qualitat de l'aire ambient, a diferents escales temporals (mitjanes horàries, mitjanes diàries...). Molts dels gestors de les xarxes regionals i locals d'Espanya de qualitat de l'aire disposen ja d'indicadors propis que informen el públic de manera senzilla i visual de l'estat de la qualitat de l'aire, i que, si s'escau, permetria a les autoritats sanitàries efectuar recomanacions basades en l'afecció potencial sobre la salut de cadascun dels nivells establerts per a cada contaminant. No obstant això, aquests indicadors són molt heterogenis, per la qual cosa l'existència d'un Índex nacional de qualitat de l'aire ha de permetre la comparació entre diferents regions alhora que pot servir d'orientació als gestors per definir els seus propis índexs.

El Reial decret s'estructura en un únic article, de modificació del Reial decret 102/2011, de 28 de gener, que es divideix en 17 apartats i 2 disposicions finals.

Les principals modificacions que comporta aquest Reial decret es refereixen als objectius de qualitat de les dades relatives al benzo(a)pirè, arsènic, cadmi i níquel, hidrocarburs aromàtics policíclics (HAP) diferents del benzo(a)pirè, mercuri gasós total i dipòsits totals. Així mateix, es pretén garantir l'avaluació adequada de la qualitat de l'aire ambient pel que fa al diòxid de sofre, diòxid de nitrogen i òxids de nitrogen, monòxid de carboni, benzè, partícules i plom, així com la microimplantació dels punts de mesurament d'aquests contaminants, i regular els requisits per a la documentació i la revaluació de l'elecció dels emplaçaments. D'altra banda, les modificacions també van referides als mètodes de referència per a l'avaluació de les concentracions de diòxid de sofre, diòxid de nitrogen i òxids de nitrogen, partícules (PM10 i PM2,5), plom, benzè, monòxid de carboni i ozó, arsènic, cadmi, mercuri, níquel i HAP; normalització i informes d'assaig, els criteris de determinació del nombre mínim de punts per al mesurament fix de les concentracions d'ozó, la rectificació de la necessitat de determinació de mercuri particulat i de mercuri gasós divalent i l'establiment de les bases per al futur desplegament reglamentari d'un Índex de qualitat de l'aire nacional.

Aquest Reial decret es dicta de conformitat amb el que disposa la disposició final novena de la Llei 34/2007, de 15 de novembre, de qualitat de l'aire i protecció de l'atmosfera, que habilita el Govern perquè, en l'àmbit de les seves competències i prèvia consulta amb les comunitats autònomes, aprovi totes les disposicions que siguin necessàries per a l'aplicació, l'execució i el desplegament del que estableix la Llei esmentada, així com per actualitzar-ne els annexos.

L'elaboració d'aquest Reial decret s'ha dut a terme amb la participació de les comunitats autònomes i el Consell Assessor de Medi Ambient (CAMA), i la consulta a les organitzacions sectorials i científiques afectades pel contingut d'aquest Reial decret, així com als fòrums de consulta en l'àmbit de salut i al públic mitjançant mitjans telemàtics.

En virtut d'això, a proposta de la ministra d'Agricultura i Pesca, Alimentació i Medi Ambient i de la ministra de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 27 de gener de 2017,

DISPOSO:

Article únic. *Modificació del Reial decret 102/2011, de 28 de gener, relatiu a la millora de la qualitat de l'aire.*

El Reial decret 102/2011, de 28 de gener, relatiu a la millora de la qualitat de l'aire, queda modificat de la manera següent:

U. A l'article 2 s'afegeixen les definicions següents:

«35. Dada bàsica: nivell de concentració o dipòsit d'un contaminant específic a la màxima resolució temporal considerada en aquest Reial decret, i no inferior a la resolució horària, a excepció dels contaminants que recull la disposició transitòria, que tenen resolució trentaminutal.

36. Dada verificada: dada bàsica que ha estat comprovada per l'autoritat competent i considerada definitiva.

37. Dada en temps real: dada bàsica no verificada i, per tant, encara provisional, obtinguda amb la freqüència pròpia de cada mètode d'avaluació i posada a disposició del públic sense demora.

38. Dada agregada: dada generada a partir de dades verificades seguint els criteris d'agregació i càlcul definits a la secció J de l'annex I, amb l'objecte de calcular els paràmetres estadístics i verificar el compliment dels objectius de qualitat de l'aire que estableix aquest Reial decret.»

Dos. L'apartat 2 de l'article 3 queda redactat de la manera següent:

«2. El Centre Nacional de Sanitat Ambiental de l'Institut de Salut Carlos III, adscrit al Ministeri d'Economia, Indústria i Competitivitat, als efectes de l'article 3 de la Directiva 2008/50/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 21 de maig de 2008, relativa a la qualitat de l'aire ambient i a una atmosfera més neta a Europa, actua com a laboratori nacional de referència i, com a tal, porta a terme les actuacions següents:

- a) Participa en els exercicis d'intercomparació comunitaris.
- b) Coordina a escala nacional la utilització correcta dels mètodes de referència i la demostració de l'equivalència dels mètodes que no siguin de referència.
- c) Proposa mètodes de referència nacionals quan no existeixin els mètodes esmentats en l'àmbit de la Unió Europea.
- d) Assisteix la Direcció General de Qualitat i Avaluació Ambiental i Medi Natural en l'exercici de les seves actuacions.

Per a això ha de:

1r Estar acreditat respecte als mètodes de referència que indica l'annex VII, almenys en relació amb els contaminants les concentracions dels quals superin el límit inferior d'avaluació, d'acord amb la norma harmonitzada aplicable als laboratoris d'assaig i calibratge la referència de la qual s'hagi publicat en el Diari Oficial de la Unió Europea d'acord amb l'article 2, apartat 9, del Reglament (CE) núm. 765/2008 del Parlament Europeu i del Consell, de 9 de juliol de 2008, pel qual s'estableixen els requisits d'acreditació i vigilància del mercat relatius a la comercialització dels productes i pel qual es deroga el Reglament (CEE) núm. 339/93.

2n Ser el responsable de la coordinació, en el territori nacional, dels programes de garantia de la qualitat de l'avaluació de la qualitat de l'aire ambient de la Unió Europea que organitzi el Centre Comú de Recerca de la Comissió Europea, així com de la coordinació, en l'àmbit nacional, de la utilització correcta dels mètodes de referència i de la demostració de l'equivalència dels mètodes que no siguin de referència.

3r Estar acreditat d'acord amb la norma harmonitzada pertinent en relació amb les proves d'aptitud.

4t Participar, almenys cada tres anys, en els programes de garantia de la qualitat de l'avaluació de la qualitat de l'aire de la Unió Europea que organitza el Centre Comú de Recerca de la Comissió Europea. Si aquesta participació produeix resultats insatisfactoris, el laboratori nacional de referència ha de demostrar, en la seva propera participació en els exercicis d'intercomparació comunitaris, que disposa de mesures correctores satisfactòries, i ha de presentar al Centre Comú de Recerca un informe sobre això.

5è Participar en la tasca efectuada per l'Associació Europea de Laboratoris Nacionals de Referència creada per la Comissió Europea.»

Tres. L'apartat 2 de l'article 9 queda redactat de la manera següent:

«2. Independentment dels nivells en aire ambient, el Ministeri d'Agricultura i Pesca, Alimentació i Medi Ambient, en col·laboració amb les comunitats autònomes, ha d'establir un punt de mesurament cada 100.000 km² per al mesurament indicatiu, en l'aire ambient, de l'arsènic, cadmi, mercuri gasós total, níquel, benzo(a)pirè, i dels altres hidrocarburs aromàtics policíclics que preveu l'apartat 1, així com dels seus dipòsits totals. També es recomana el mesurament de mercuri gasós divalent i particulat, de manera coordinada amb l'Estratègia de vigilància continuada i mesurament del Programa concertat de seguiment i d'avaluació del transport a gran distància dels contaminants atmosfèrics a Europa (d'ara endavant Programa EMEP, European Monitoring and Evaluation Programme). En aquest cas, els llocs de mesurament per a aquests contaminants s'han de seleccionar de manera que es puguin identificar la variació geogràfica i les tendències a llarg termini. Amb aquesta finalitat, s'han d'aplicar els apartats II, III i IV de l'annex III.»

Quatre. L'article 20 queda redactat de la manera següent:

«Quan se superi qualsevol dels llindars que indica l'annex I o es prevegi que s'està a punt de superar el llindar d'alerta de l'esmentat annex I, les administracions competents han d'adoptar les mesures necessàries d'urgència i informar la població per ràdio, televisió, premsa o Internet, entre altres mitjans possibles, dels nivells registrats o previstos i de les mesures que s'hagin d'adoptar, d'acord amb l'article 28. Les entitats locals i l'Agència Estatal de Meteorologia, adscrita al Ministeri d'Agricultura i Pesca, Alimentació i Medi Ambient, també han d'informar l'Administració de la comunitat autònoma corresponent quan se superin els llindars en estacions de mesurament sota la seva gestió.

A més, les administracions competents han de facilitar al Ministeri d'Agricultura i Pesca, Alimentació i Medi Ambient, perquè l'envii a la Comissió Europea, informació sobre els nivells registrats i sobre la durada dels períodes durant els quals s'hagin superat els llindars.»

Cinc. L'apartat 9 de l'article 28 passa a ser l'apartat 10, i s'afegeix un nou apartat 9, que queda redactat de la manera següent:

«9. El Ministeri d'Agricultura i Pesca, Alimentació i Medi Ambient ha d'aprovar, mitjançant una ordre ministerial, un Índex nacional de qualitat de l'aire, basat en l'Índex de qualitat de l'aire europeu. Aquest Índex ha de permetre informar el públic de manera clara sobre la qualitat de l'aire, i s'han de poder elaborar diferents escales temporals. Si s'escau, s'han d'oferir recomanacions generals en funció dels diferents valors assolits i dels seus efectes potencials sobre la salut, elaborades pel Ministeri de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat en coordinació amb les autoritats sanitàries autonòmiques.»

Sis. S'afegeix una nova disposició addicional segona, amb el contingut següent:

«Disposició addicional segona. *Acreditació dels organismes d'avaluació de la conformitat.*

En l'aplicació del present Reial decret, s'han de tenir especialment en compte les disposicions del Reglament (CE) núm. 765/2008 del Parlament Europeu i del Consell, de 9 de juliol de 2008, i en particular les que es refereixen a l'acreditació dels organismes d'avaluació de la conformitat.»

Set. Es modifica la disposició final quarta, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició final quarta. *Habilitació normativa.*

S'autoritzen les ministres d'Agricultura i Pesca, Alimentació i Medi Ambient i de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat per dictar, en l'àmbit de les seves respectives competències, les disposicions necessàries per a l'adaptació dels annexos a la normativa comunitària i, en particular, per a l'establiment de valors límit per a curts períodes d'exposició per a hidrocarburs i benzè; així com per regular de manera harmonitzada, en el termini d'un any, l'Índex de qualitat de l'aire.»

Vuit. Els apartats III i IV de l'annex III queden redactats de la manera següent:

«III. Microimplantació dels punts de mesurament. En la mesura que sigui possible, s'han de seguir les directrius següents:

a) No hi ha d'haver restriccions al flux d'aire al voltant del punt d'entrada del sistema, ni obstacles que afectin el flux d'aire en el veïnatge de l'equip de mesurament/captació (en general, lliure en un arc d'almenys 270° o de 180° en el cas dels punts de mesurament de la línia d'edificis). Per regla general, el punt d'entrada de la presa de mostra s'ha de col·locar a diversos metres d'edificis, balcons, arbres i altres obstacles i, com a mínim, a 0,5 m de l'edifici més proper en el cas de punts de mesurament representatius de la qualitat de l'aire en la línia d'edificis.

b) En general, el punt d'entrada de la presa de mostra ha d'estar situat entre 1,5 m, que equival a la zona de respiració, i 4 m sobre el nivell del terra. En alguns casos, si l'estació és representativa d'una àrea extensa pot ser adequada una posició més elevada; en aquest cas, aquesta excepció ha d'estar documentada exhaustivament.

c) El punt d'entrada de la presa de mostra no ha d'estar situat en les proximitats de fonts d'emissió per evitar l'entrada directa d'emissions sense mesclar amb l'aire ambient.

d) La sortida del sistema de mesurament s'ha de col·locar de tal manera que s'eviti la recirculació de l'aire sortint cap a l'entrada del sistema.

e) En els emplaçaments de trànsit, per a tots els contaminants, els punts de mesurament han d'estar, almenys, a 25 m de la vora dels encreuaments principals i a una distància no superior a 10 m del límit exterior de la vorera. S'entén com a encreuaments principals els que interrompen el flux del trànsit i provoquen emissions diferents (parada i arrencada) de les que es produeixen a la resta de la carretera. A més, per a l'arsènic, el cadmi, el níquel i els hidrocarburs aromàtics policíclics, s'han de situar, almenys, a 4 m del centre del carril de trànsit més proper.

f) Per als mesuraments de dipòsits d'arsènic, cadmi, mercuri, níquel i hidrocarburs aromàtics policíclics en zones rurals, s'han d'aplicar, en la mesura que sigui possible, les directrius i els criteris del programa EMEP.

A més, es poden tenir en compte els factors següents: fonts d'interferències, seguretat, accessos, possibilitat de connexió a les xarxes elèctrica i telefònica,

visibilitat del lloc en relació amb el seu entorn, seguretat de la població i dels tècnics, interès d'una implantació comuna de punts de mesurament de diferents contaminants i normes urbanístiques.

Qualsevol excepció als criteris que enumera el present apartat ha d'estar documentada exhaustivament, d'acord amb els procediments que descriu l'apartat IV.

IV. Documentació i revaluació de la selecció de l'emplaçament. Les autoritats competents responsables de l'avaluació de la qualitat de l'aire han de documentar detalladament, per a cadascuna de les zones i aglomeracions, els procediments per a la selecció dels emplaçaments, així com registrar la informació que justifiqui el disseny de la xarxa i l'elecció de la ubicació de tots els punts de mesurament. La documentació ha d'incloure fotografies de la zona circumdant de cada punt de mesurament amb indicació de les coordenades geogràfiques i mapes detallats. Si en una zona o aglomeració s'utilitzen mètodes suplementaris, en la documentació s'han de descriure aquests mètodes i s'ha d'incloure informació sobre com es compleixen els criteris de l'article 7, apartat 3. La documentació s'ha d'actualitzar si és necessari i s'ha de revisar almenys cada cinc anys perquè els criteris de selecció, el disseny de la xarxa i la ubicació dels punts de mesurament segueixin sent vàlids i òptims al llarg del temps. La documentació s'ha de presentar a la Comissió Europea com a molt tard al cap de tres mesos que hagi estat sol·licitada.»

Nou. L'apartat III de l'annex V queda redactat de la manera següent:

«III. Garantia de qualitat de l'avaluació de la qualitat de l'aire ambient: verificació de les dades. Amb la finalitat d'assegurar l'exactitud dels mesuraments i el compliment dels objectius de qualitat de les dades que fixa l'apartat I, les autoritats i els organismes competents designats en virtut de l'article 3.3.a) han de:

a) Garantir la traçabilitat de tots els mesuraments efectuats en relació amb l'avaluació de la qualitat de l'aire ambient en virtut dels articles 6, 8 i 10, de conformitat amb els requisits que estableix la norma harmonitzada aplicable als laboratoris d'assaig i calibratge, és a dir, la Norma UNE-EN ISO/IEC 17025: «Avaluació de la conformitat. Requisits generals per a la competència dels laboratoris d'assaig i de calibratge».

b) Assegurar-se que les institucions responsables del funcionament de les xarxes i de les estacions individuals disposin d'un sistema de garantia i control de la qualitat, que inclogui un manteniment periòdic dirigit a assegurar l'exactitud constant dels instruments de mesurament. L'Institut de Salut Carlos III, com a laboratori nacional de referència, ha de revisar el sistema de qualitat quan sigui necessari i, com a mínim, cada cinc anys.

c) Assegurar-se que les entitats responsables del funcionament de les xarxes i estacions individuals d'entitats privades disposin d'un sistema de garantia i control de la qualitat, que inclogui un manteniment periòdic dirigit a assegurar l'exactitud constant dels instruments de mesurament, sempre que les seves dades s'hagin d'utilitzar per part de l'autoritat competent, per a l'avaluació de la qualitat de l'aire, als efectes del compliment del present Reial decret. Sense perjudici dels controls del sistema de qualitat que facin els òrgans competents, laboratoris, instituts o organismes tecnocientífics, designats per les comunitats autònomes i les entitats locals d'acord amb l'article 3.3, l'Institut de Salut Carlos III, com a laboratori nacional de referència, ha de revisar el sistema de qualitat quan sigui necessari i, com a mínim, cada cinc anys.

d) Assegurar l'establiment d'un procés de garantia i control de qualitat per a les activitats de compilació i comunicació de dades, així com la participació activa de les institucions designades per a aquesta tasca en els programes afins de garantia de la qualitat de la Unió Europea.

Es dona per suposada la validesa de totes les dades facilitades d'acord amb l'article 27, excepte les provisionals, com les dades en temps real.»

Deu. La taula de l'apartat I de l'annex VI se substitueix per la següent:

«I. Objectius de qualitat de les dades. Per a la garantia de la qualitat, s'han establert els objectius de qualitat següents:

	Benzo(a)pirè (en PM10)	Arsènic, cadmi i níquel (en PM10)	HAP diferents del benzo(a)pirè (en PM10), mercuri gasós total	Dipòsits totals
<i>Mesurament fix (1)</i>				
Incertesa	50%	40%	50%	60%
Captura mínima de dades . . .	90%	90%	90%	90%
Cobertura temporal mínima . .	33%	50%		
<i>Mesurament indicatiu (1) (2)</i>				
Incertesa	50%	40%	50%	60%
Captura mínima de dades . . .	90%	90%	90%	90%
Cobertura temporal mínima . .	14%	14%	14%	33%
<i>Modelització</i>				
Incertesa	60%	60%	60%	60%

(1) Distribuïts al llarg de l'any perquè siguin representatius de les diverses condicions estacionals i antròpiques.

(2) Mesuraments indicatius són mesuraments que s'efectuen amb una periodicitat reduïda però que satisfan els altres objectius de qualitat de les dades.»

Onze. El tercer paràgraf de l'apartat I de l'annex VI queda redactat de la manera següent:

«Es requereix un temps de presa de mostra de vint-i-quatre hores per al mesurament del benzo(a)pirè i altres hidrocarburs aromàtics policíclics. També es poden combinar mostres individuals, preses durant un període màxim d'un mes, i analitzar-se com una mostra composta, sempre que el mètode garanteixi que les mostres són estables durant aquest període. En els casos en què sigui difícil diferenciar analíticament els tres congèneres benzo(b)fluorantè, benzo(j)fluorantè i benzo(k)fluorantè, es poden indicar com a suma d'aquests congèneres. La presa de mostra s'ha de fer uniformement al llarg dels dies de la setmana i de l'any. Les esmentades disposicions relatives a les mostres individuals s'apliquen també a l'arsènic, el cadmi, el níquel i el mercuri. A més, s'autoritza la utilització de part dels filtres de PM10 per a l'anàlisi posterior de metalls, sempre que es demostrï que aquestes parts són representatives del conjunt i que no es posa en perill la sensibilitat de la detecció en relació amb els objectius de qualitat de les dades pertinents. Com a alternativa a la presa de mostres diària, s'autoritza la presa de mostra un dia a la setmana dels metalls presents a les PM10, sempre que no es posin en perill les característiques de la recollida de dades.»

Dotze. La secció A «Mètodes de referència» de l'annex VII queda redactat de la manera següent:

«A. Mètodes de referència.

1. Mètode de referència per al mesurament de diòxid de sofre. El mètode de referència per al mesurament de diòxid de sofre és el que es descriu a la Norma UNE-EN 14212:2013 "Aire ambient. Mètode normalitzat de mesura de la concentració de diòxid de sofre per fluorescència d'ultraviolada".

2. Mètode de referència per al mesurament de diòxid de nitrogen i òxids de nitrogen. El mètode de referència per al mesurament de diòxid de nitrogen i òxids de nitrogen és el que es descriu a la Norma UNE-EN 14211:2013 "Aire ambient. Mètode normalitzat de mesura de la concentració de diòxid de nitrogen i monòxid de nitrogen per quimioluminescència".

3. Mètode de referència per a la presa de mostres i el mesurament de plom. El mètode de referència per a la presa de mostres de plom és el que es descriu a la secció A, apartat 4, d'aquest annex. El mètode de referència per al mesurament de plom és el que es descriu a la Norma UNE-EN 14902:2006 "Qualitat de l'aire ambient-Mètode normalitzat per a la mesura de Pb, Cd, As i Ni en la fracció PM10 de la matèria particulada en suspensió".

4. Mètode de referència per a la presa de mostres i el mesurament de PM10. El mètode de referència per a la presa de mostres i el mesurament de PM10 és el que es descriu a la Norma UNE-EN 12341:2015 "Aire ambient. Mètode de mesurament gravimètric normalitzat per a la determinació de la concentració màssica PM10 o PM2,5 de la matèria particulada en suspensió".

5. Mètode de referència per a la presa de mostres i el mesurament de PM2,5. El mètode de referència per a la presa de mostres i el mesurament de PM2,5 és el que es descriu a la Norma UNE-EN 12341:2015 "Aire ambient. Mètode de mesurament gravimètric normalitzat per a la determinació de la concentració màssica PM10 o PM2,5 de la matèria particulada en suspensió".

6. Mètode de referència per al mesurament de benzè. El mètode de referència per al mesurament de benzè és el que es descriu a la Norma UNE-EN 14662- 3:2016 "Mètode normalitzat per al mesurament de les concentracions de benzè. Part 3: mostreig automàtic per aspiració amb cromatografia de gasos".

7. Mètode de referència per al mesurament de monòxid de carboni. El mètode de referència per al mesurament de monòxid de carboni és el que es descriu a la Norma UNE-EN 14626:2013 "Qualitat de l'aire ambient. Mètode normalitzat per al mesurament de la concentració de monòxid de carboni per espectroscòpia infraroja no dispersiva".

8. Mètode de referència per al mesurament d'ozó. El mètode de referència per al mesurament d'ozó és el que es descriu a la Norma UNE-EN 14625:2013 "Aire ambient. Mètode normalitzat de mesura de la concentració d'ozó per fotometria ultraviolada".

9. Mètode de referència per a la presa de mostres i l'anàlisi d'arsènic, cadmi i níquel en l'aire ambient. El mètode de referència per a la presa de mostres de l'arsènic, cadmi i níquel en l'aire ambient es descriu a la Norma UNE-EN 12341:2015. El mètode de referència per al mesurament de l'arsènic, cadmi i níquel en l'aire ambient és el que es descriu a la Norma UNE-EN 14902:2005 "Qualitat de l'aire ambient. Mètode normalitzat per a la mesura de Pb, Cd, As i Ni en la fracció PM10 de la matèria particulada en suspensió".

Es pot utilitzar també qualsevol altre mètode si es pot demostrar que proporciona resultats equivalents als del mètode abans esmentat.

10. Mètode de referència per a la presa de mostres i l'anàlisi d'hidrocarburs aromàtics policíclics en l'aire ambient. El mètode de referència per a la presa de mostres dels hidrocarburs aromàtics policíclics en l'aire ambient es descriu a la Norma UNE-EN 12341:2015. El mètode de referència per al mesurament del

benzo(a)pirè en l'aire ambient és el que es descriu a la Norma UNE-EN 15549:2008 "Qualitat de l'aire. Mètode normalitzat per al mesurament de la concentració de benzo(a)pirè en l'aire ambient". A falta de mètode normalitzat CEN per als altres hidrocarburs aromàtics policíclics que preveu l'article 9, les institucions responsables del funcionament de les xarxes i de les estacions individuals poden utilitzar mètodes normalitzats nacionals o mètodes ISO.

Es pot utilitzar també qualsevol altre mètode si es pot demostrar que proporciona resultats equivalents als del mètode abans esmentat.

11. Mètode de referència per al mesurament de mercuri gasós total en l'aire ambient. El mètode de referència per al mesurament de les concentracions de mercuri gasós total en l'aire ambient és el que es descriu a la Norma UNE-EN 15852:2010 "Qualitat de l'aire ambient. Mètode normalitzat per a la determinació del mercuri gasós total".

Es pot utilitzar també qualsevol altre mètode si es pot demostrar que proporciona resultats equivalents als del mètode abans esmentat.

12. Mètode de referència per a la presa de mostres i l'anàlisi dels dipòsits d'arsènic, cadmi, mercuri, níquel i hidrocarburs aromàtics policíclics. El mètode de referència per a la presa de mostra i la determinació dels dipòsits d'arsènic, cadmi i níquel és el que es descriu a la Norma UNE-EN 15841:2010 "Qualitat de l'aire ambient. Mètode normalitzat per a la determinació d'arsènic, cadmi, plom i níquel en dipòsits atmosfèrics".

El mètode de referència per a la presa de mostra i la determinació dels dipòsits de mercuri és el que es descriu a la Norma UNE-EN 15853:2010 "Qualitat de l'aire ambient. Mètode normalitzat per a la determinació de la deposició de mercuri".

El mètode de referència per a la presa de mostra i la determinació dels dipòsits de benzo(a)pirè i els altres hidrocarburs policíclics a què es refereix l'article 9, és el que es descriu a la Norma UNE-EN 15980:2011 "Qualitat de l'aire. Determinació de la deposició de benzo[a]antracè, benzo[b]fluorantè, benzo[j]fluorantè, benzo[k]fluorantè, benzo[a]pirè, dibenzo[a,h]antracè i indeno[1,2,3-cd]pirè".»

Tretze. Se suprimeix la secció D «Introducció de nous equips» de l'annex VII.

Catorze. La secció E «Reconeixement mutu de dades» de l'annex VII queda redactat de la manera següent:

«E. Reconeixement mutu de dades. En la demostració de la conformitat dels equips amb els requisits de rendiment dels mètodes de referència enumerats a la secció A del present annex, les autoritats i els organismes competents designats d'acord amb l'article 3 han d'acceptar els informes d'assaig elaborats en altres estats membres, sempre que els laboratoris d'assaig estiguin acreditats segons la norma harmonitzada pertinent aplicable als laboratoris d'assaig i calibratge, és a dir, la Norma UNE-EN ISO/IEC 17025.

Els informes d'assaig detallats i tots els resultats dels assajos s'han de posar a disposició de les autoritats competents o dels seus organismes designats. Els informes d'assaig han de demostrar que els equips compleixen tots els requisits de rendiment, encara que algunes condicions ambientals o dels emplaçaments siguin específiques d'un Estat membre i no coincideixin amb les condicions respecte a les quals s'hagi obtingut l'aprovació de tipus i s'hagin sotmès a assaig els equips en un altre Estat membre.»

Quinze. L'apartat I de l'annex X se substitueix pel següent:

«I. Nombre mínim de punts per als mesuraments fixos continus dirigits a avaluar la qualitat de l'aire amb vista al compliment dels valors objectiu, els objectius

a llarg termini i els llindars d'informació i alerta quan el mesurament fix continu sigui l'única font d'informació:

Població, en milers	Aglomeracions (urbanes i suburbanes) (1)	Altres zones (suburbanes i rurals) (1)	Rural de fons
< 250		1	1 estació/50.000 km ² com a mitjana a tot el territori nacional (2)
≥ 250, < 500	1	2	
≥ 500, < 1.000	2	2	
≥ 1.000, < 1.500	3	3	
≥ 1.500, < 2.000	3	4	
≥ 2.000, < 2.750	4	5	
≥ 2.750, < 3.750	5	6	
≥ 3.750	1 estació adicional per cada 2 milions d'habitants.	1 estació adicional per cada 2 milions d'habitants.	

(1) Almenys 1 estació en les zones on sigui probable que la població estigui exposada a les concentracions d'ozó més elevades. En aglomeracions, almenys, el 50% de les estacions s'han d'ubicar en àrees suburbanes.

(2) Es recomana una estació per cada 25.000 km² en terrenys accidentats.»

Setze. L'apartat II de l'annex XI se substitueix pel següent:

«Entre les substàncies precursors d'ozó que s'han de mesurar figuren almenys els òxids de nitrogen i els compostos orgànics volàtils (COV) apropiats. A continuació figura una llista dels compostos orgànics volàtils el mesurament dels quals es recomana:

Età.	1-Butè.	Isoprè.	Etilbenzè.
Etilè.	trans-2-Butè.	n-Hexà.	m+p-Xilè.
Acetilè.	cis-2-Butè.	i-Hexà.	o-Xilè.
Propà	1,3-Butadiè.	n-Heptà.	1,2,4-Trimetilbenzè.
Propè.	n-Pentà.	n-Octà.	1,2,3-Trimetilbenzè.
n-Butà.	i-Pentà.	i-Octà.	1,3,5-Trimetilbenzè.
i-Butà.	1-Pentè.	Benzè.	Formaldehid.
	2-Pentè.	Toluè.	Hidrocarburs totals no metàncics.»

Disset. L'annex XVI queda redactat de la manera següent:

«ANNEX XVI

CAPÍTOL 1

Informació que han de subministrar les comunitats autònomes i les entitats locals a la Direcció General de Qualitat i Avaluació Ambiental i Medi Natural en virtut de l'article 27

Secció 1. Informació general

L'intercanvi d'informació i la notificació sobre la qualitat de l'aire ambient s'han d'efectuar d'acord amb les disposicions que estableix la Decisió 2011/850/UE, per la qual s'estableixen disposicions per a les directives 2004/107/CE i 2008/50/CE del Parlament Europeu i del Consell en relació amb l'intercanvi recíproc d'informació i la notificació sobre la qualitat de l'aire ambient.

El subministrament d'informació requerit per la Decisió 2011/850/UE s'ha d'efectuar d'acord amb el que estableixin les guies que la despleguin, elaborades per la Comissió Europea, així com les seves successives actualitzacions.

Amb caràcter general, i a excepció de l'amoniac, les comunitats autònomes i les entitats locals han de subministrar:

1. La informació sobre les designacions a què es refereix l'article 3, apartat 3.a).
2. Abans del 30 de novembre de cada any s'ha d'enviar:

a) La llista provisional de les zones i aglomeracions que preveu l'article 13, apartat 2, necessàries per a l'avaluació de l'any següent a l'any en curs, o bé s'ha d'indicar que no hi ha hagut cap canvi respecte a l'última comunicació oficial.

b) El sistema d'avaluació provisional, segons el que indiquen els articles 7 i 9, aplicable a cada contaminant per a cada zona i aglomeració en concret, necessari per a l'avaluació de l'any següent a l'any en curs, o bé s'ha d'indicar que no hi ha hagut cap canvi respecte a l'última comunicació oficial.

c) Quan siguin pertinents, els plans d'actuació que preveu l'article 24, incloent-hi informació sobre la contribució de fonts, sobre l'escenari d'avaluació per a l'any de consecució, i sobre les mesures de millora de qualitat de l'aire. Tota aquesta informació ha de ser relativa als incompliments que hagin tingut lloc dos anys abans de l'any actual.

d) Quan siguin pertinents, les mesures de millora de la qualitat de l'aire dels contaminants de la Directiva 2004/107/CE, relativa a l'arsènic, el cadmi, el mercuri, el níquel i els hidrocarburs aromàtics policíclics en l'aire ambient.

3. Abans del 30 de juny de cada any s'ha d'enviar:

a) La llista definitiva de les zones i aglomeracions que preveu l'article 13, apartat 2, necessàries per a l'avaluació de l'any anterior a l'any en curs. En el cas de canvis en la zonificació, s'hi ha d'adjuntar un informe tècnic que justifiqui aquests canvis.

b) El sistema d'avaluació definitiu utilitzat per a l'any anterior a l'any en curs, segons el que indiquen els articles 7 i 9, aplicable a cada contaminant per a cada zona i aglomeració en concret. En el cas de canvis significatius en el sistema d'avaluació, respecte a la informació provisional, s'hi ha d'adjuntar un informe tècnic que justifiqui aquests canvis.

c) Mètodes d'avaluació utilitzats per a l'any anterior a l'any en curs.

d) Dades verificades relatives a l'avaluació de l'any anterior a l'any en curs.

e) Compliment d'objectius mediambientals respecte a l'any anterior a l'any en curs.

4. Les dades en temps real, corresponents a l'any en curs, s'han d'enviar a la Direcció General de Qualitat i Avaluació Ambiental i Medi Natural amb la freqüència adequada a cada mètode d'avaluació i tan aviat com sigui possible, després que l'autoritat competent les hagi posat a disposició del públic.

5. Les dades bàsiques de partícules, mesurades a les estacions de referència per a la seva utilització en el descompte de les aportacions de fonts naturals s'han d'enviar com a dades verificades com a molt tard el 28 de febrer de l'any actual per a l'avaluació de l'any anterior.

6. La superació dels llindars d'alerta, nivells registrats i mesures adoptades, al mateix temps que s'informa la població.

7. Els informes de demostració d'equivalència, d'acord amb la secció B de l'annex VII.

8. La informació corresponent a la contaminació significativa originada en un altre Estat membre de la Unió Europea o que, originada en una comunitat autònoma, pugui tenir conseqüències en un altre Estat, recollida a l'article 26.

9. La informació necessària per a l'actuació amb una altra comunitat autònoma quan se sobrepassin els objectius de qualitat de l'aire fixats en un àmbit territorial superior al de la comunitat autònoma origen de la contaminació, per posar en marxa el mecanisme corresponent de coordinació.

10. L'adopció de nivells més estrictes que els corresponents als objectius de qualitat de l'aire establerts a l'ordenament estatal.

11. Tota la informació addicional que en el seu moment recullin les "Mesures d'execució" que ha d'aprovar la Comissió Europea d'acord amb l'article 28, apartat 2, de la Directiva 2008/50/CE i en el termini que estipulin aquestes mesures d'execució.

12. En general, totes les informacions referides a contaminants regulats que assenyalen els annexos anteriors del present Reial decret.

Els criteris per agregar les dades i calcular els paràmetres estadístics que estableix aquest annex són els que figuren a la secció J de l'annex I.

Secció 2. Informació referent a l'amoníac

Amb una periodicitat anual, i abans del 30 de juny de l'any següent a aquell al qual es refereix la informació, les comunitats autònomes i, si s'escau, les entitats locals han d'enviar a la Direcció General de Qualitat i Avaluació Ambiental i Medi Natural la informació següent:

1. Dades verificades obtingudes en els mesuraments d'amoníac en estacions de trànsit.

CAPÍTOL 2

Informació que ha de subministrar el Ministeri d'Agricultura i Pesca, Alimentació i Medi Ambient a les comunitats autònomes en virtut de l'article 27

El Ministeri d'Agricultura i Pesca, Alimentació i Medi Ambient, a través de la Direcció General de Qualitat i Avaluació Ambiental i Medi Natural i en coordinació amb l'Agència Estatal de Meteorologia, ha de subministrar:

1. A sol·licitud de les autoritats competents interessades, les dades en temps real procedents d'analitzadors de les estacions de la Xarxa EMEP/VAG/CAMP.

2. Abans del 15 de març de l'any següent a aquell al qual es refereix la informació, les dades verificades de PM10 i PM2,5 de les estacions de referència de la Xarxa EMEP/VAG/CAMP i de les altres xarxes que participen en el descompte de les aportacions de fonts naturals.

3. Abans del 31 de març de l'any següent a aquell al qual es refereix la informació, les dades estadístiques procedents d'analitzadors automàtics de les estacions de les xarxes de qualitat de l'aire, requerides per la Decisió 2011/850/UE, per la qual s'estableixen disposicions per a les directives 2004/107/CE i 2008/50/CE del Parlament Europeu i del Consell en relació amb l'intercanvi recíproc d'informació i la notificació sobre la qualitat de l'aire ambient, o per la normativa europea que la substitueixi.

4. Abans del 30 de juny de l'any següent a aquell al qual es refereix la informació, les dades verificades dels mesuraments indicatius de partícules PM2,5 a què es refereix l'article 8; dels mesuraments indicatius a què es refereix l'article 9; i dels mesuraments d'amoníac en estacions rurals de fons.»

Disposició final primera. Incorporació del dret de la Unió Europea.

Mitjançant aquest Reial decret s'incorpora al dret nacional la Directiva (UE) 2015/1480 de la Comissió, de 28 d'agost de 2015, per la qual es modifiquen diversos annexos de les directives 2004/107/CE i 2008/50/CE del Parlament Europeu i del Consell en els quals s'estableixen les normes relatives als mètodes de referència, la validació de dades i la ubicació dels punts de mesurament per a l'avaluació de la qualitat de l'aire ambient.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial d'Estat».

Madrid, 27 de gener de 2017.

FELIPE R.

La vicepresidenta del Govern i ministra de la Presidència
i per a les Administracions Territorials,
SORAYA SÁENZ DE SANTAMARÍA ANTÓN